

LỜI CỦA CON

Mi Vũ

1. Lặng thầm, bóng đêm dài con hồi nhớ tháng năm xưa. Mẹ
2. Thời gian, chớp cánh dài cho CHÔI mới thắm xanh tươi. Mẹ
3. Gần Mẹ con thấy mình luôn nhỏ bé mới hôm nao, dòng

hiền sớm nắng chiều mưa tần tảo sớm khuya, mong con thơ khôn lớn ngoan
hiền tóc đã nhuộm sương dần theo tháng năm, trên đôi vai se trĩu nặng
đời luôn vậy gọi mời, rời xa chốn nao, con ngu ngơ nơi chốn ba

hiền, làm hành trang tin yêu cho ngày mới. Nhiều đêm mắt mỗi
đây, dịu CHÔI non ra hoa xanh ngàn lá. CHÔI xanh mong trở
đào, cần bờ vai hôm nao con vùi giấc. Ngày nay, xa Mẹ

mòn mong trời sáng xóa đêm đen. Ngọn đèn soi bóng hình ai, gục
thành cây rợp bóng mát che SƯƠNG. Nào ngờ SƯƠNG ướp CHÔI xanh CHÔI
hiền con chợt thấy xót xa. Bồi hồi nhớ tiếng Mẹ xin: nguyện

đâu mơ đến ngày mai đàn con thơ sống an vui trọn niềm. Mẹ
nào vươn tới ngàn MÂY? vì Mẹ như bóng MÂY che đời CHÔI.
thầm nơi ấy bình yên chờ che con bước vui trọn cuộc đời.

ơi, Mẹ ơi, Mẹ ơi! Con đã biết thế nào là nhân ái. Con đã
biết thế nào là cảm thông. Con đã biết thế nhân với phận đời. Tình yêu
Mẹ rộng lớn hơn ngàn sao. Con muốn nói rằng: con yêu Mẹ nhiều dù
môi con chưa thốt thành lời.